

בפסח והלכות חג בחג, והכל נלמד ממה שדרש לפניהם הלכות שבת בשבת, הרי שהחיוב לדרוש מענינו של יום.

ואנכי בושתי וגם נכלמתי להרים אלקי פני אליך, כי מי כמוני יודע שאין אני ראוי ולא זכאי לכל זה, ומן הראוי היה לגנוז חמדה זו אשר אינני ראוי לה כלל אך יודעני שלא מזכותי וחלקי הוא אשר זיכני לזה אלא זכות אבותי ורבותי וזכות הרבים הן הן אשר עמדו לי והביאוני לזה, לפיכך אין אני רשאי למנוע טוב מבעליו, כי לא מדילי היא. וכאשר מבואר במדרש הנ"ל שתכלית כ"ז הוא כדי שיהא שמי הגדול מתעלה ומתקלס בין בני, אזי יה"ר שבאמת ספר זה יהיה לנח"ר לבורא ית"ש ועל ידו יהא שמו הגדול מתעלה ומתקלס בין בניו.

חיבה יתירה נודעת היא לי לחיבור זה, על אשר ראשיתו של חיבור זה שנתחבר בעמל רב נאבד ממני בעו"ה לפני כעשור שנים, והייתי שבור ורצון על כך. והרופא לשבורי לב הוא אשר העמידני וריפאני והקימני וחיזק את כוחי ביתר שאת וביתר עוז. ולמדתי מהתנא הקדוש רבי עקיבא על אף שכ"ד אלף תלמידיו הראשונים לא נתקמו בישראל, לא נפלה רוחו אלא חזר והעמיד ה' ז' תלמידים אשר העמידו את העולם ועשו לתורה שלא תשתכח מישראל, כמ"ש במד"ר פר' חיי שרה.

ואף חיבור זה הוא לי בבחינת "לוחות שניות" אשר על הראשונות נאמר "אשר שברת יישר כחך ששברת", כי אחר שחזרתי ושננתי הפרקים שאבדו לי נתבררו ונתלבנו הדברים ביתר שאת, והיא המנחה אשר אני מגיש לפני השי"ת היום. ובפרט שזיכני השי"ת במשך זמן זה לשמש ביתר שאת קדם מרן פאר הדור והדרו משייכנה"ג הגאון ר' יוסף שלו' אלישיב שליט"א, אשר פתח לפני שעריו והאיר לי פנים והשיב לכל שאלותי וספקותי ברובי תורת, וגם יישר את שכלי ובינתי והעמידני בקרן אורה להבין ולהשכיל ולהורות והלכות רבות נתבארו בספר זה משמו, וגם מה שלא נתפרשו הכל יודעים שתורתי שלי תורתו הוא, כמ"ש חז"ל ביבמות צו: "יהושע יושב ודורש והכל יודעים שתורתו של משה היא, כך ר"א תלמידך יושב ודורש פנים והכל יודעים